

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GORNOSLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

oblicza się na wiersze milimetrowe. — Wiersz milimetrowy kosztuje 15 groszy. — Wiersz reklamowy 60 gr.

REDAKCJA I EKSPEDYCJA

znajduje się w Katowicach, ul. Św. Stanisława 4.

TELEFON Nr. 1414.

Nr. 134

Katowice, czwartek 12-go czerwca 1930.

Rok 29

Nowi kardynałowie.

Rzym. (Wiad. wł.) „Osservatore Romano“ podaje nazwiska tych dostojników kościelnych, którzy na konsystorzu 30 b. m. maja otrzymać godność kardynalską. Są to: sekretarz Kongregacji Propagandy arcyb. Marchetti — Selvaggiani. — sekretarz Kongregacji Soboru arcyb. Serafini. — asesor Kongregacji Konsystorialnej arcyb. Rossi. — nowy arcybiskup z Rio de Janeiro Msgr. Leme de Siveiracina. — i biskup z Lille (Francja) Msgr. Lienart.

Najbliższe posiedzenie Sejmu śląskiego

Katowice. Kancelaria Sejmu Śląskiego donosi, że posiedzenie plenarne Sejmu odbędzie się w piątek 13 bm. o godzinie 16-tej po południu.

Poświęcenie włoskiego cmentarza wojskowego.

Warszawa. Dziś przed południem odbyła się na Bielanach podniosła uroczystość poświęcenia wojskowego cmentarza włoskiego, na którym spoczywają zwłoki 850 zmarłych w Polsce w latach 1915—1918 żołnierzy włoskich. Uroczystość tę ażebyli swą obecnością minister spraw zagranicznych Grandi, min. Zaleski, Nuncjusz Apostolski Monsignore Marmaggi, Ks. Kardynał Kakowski, członkowie korpusu dyplomatycznego, wyżsi urzędnicy M. S. Z. i inni. (PAT.).

Przeciwko pogromom ludności polskiej na Litwie.

Wilno. Podczas Zielonych Świąt odbył się w Wilnie przy udziale około 1000 osób wielki wiec mieszkańców miasta Wilna bez różnicy przekonań politycznych pod przewodn. prof. Ehrenkreutza. Po szeregu przemówień uchwalono jednomyślnie rezolucję, protestującą wobec całego cywilizowanego świata przeciwko pogromom ludności polskiej na Litwie, zorganizowanym przez nacjonalistów litewskich przy poparciu litewskiego rządu. Wic postanowił za pośrednictwem Rządu polskiego odwołać się do Ligi Narodów oraz wysłać depesze do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej i Marszałka Piłsudskiego. (PAT.).

Pożar szybu naftowego.

Stanisławów. W dniu 9 bm. o godzinie 20,30 wybuchł pożar w szybie naftowym firmy Standart - Nobel w Bitkowie. Pożar powstał od iskry, która dostała się do otworu świdrowego, gdzie zapalił się gaz, poczem ogień ogarnął przybudówkę szybu i halę maszyn. Szkody wynoszą około 100 tys. złotych. Szyb był ubezpieczony.

Potwór w ludzkim ciele.

Berlin. Z Düsseldorfu donoszą: Z zeznań Kuertena wynika, że popełnił on ogółem 60 zbrodni, w tem 11 morderstw, przeszło 20 podpaleń. Ostatnio Kuerten przyznał się również, że w latach 1920—1925 w Altenburgu w Turynji zamordował dwie kobiety i dokonał czterech zamachów morderczych. (PAT.).

Po przewrocie w Rumunii.

Wiedeń. Wiedeńskie biuro korespondencyjne donosi z Bukaresztu: W kołach politycznych sądzą ogólnie, że król Karol przy tworzeniu nowego rządu, będzie trzymał się ściśle formy parlamentarnej. Zdaniem kierujących kół parlamentarnych szczególnie wchodzi w rachubę gabinet koncentracyjny. Na czele takiego gabinetu stanąłby Maniu lub Titulescu.

Pierwsze rządy nowego króla.

Bukareszt. Król prowadzi w dalszym ciągu narady w sprawie utworzenia gabinetu. Wczoraj wieczorem król przyjął byłego członka regencji prezesa najwyższego sądu Saratezano oraz Mironescu. W dniu dzisiejszym król przyjął przewodniczących poszczególnych partji oraz prezydentów obu Izb. Jest rzeczą prawdopodobną, że dziś wieczorem król poweźmie decyzję w sprawie powierzenia misji utworzenia gabinetu.

Rumunia i Węgry.

Wiedeń. Dzienniki wiedeńskie zamieszczają depesze z Londynu, według której Barbu Jonescu osobisty przyjaciel króla Karola rumuńskiego

miał oświadczyć wobec współpracownika „Daily Herald“, że nie dziwiłby się, żeby za 2 lub 3 miesiące nastąpiło połączenie Węgier i Rumunii pod berłem króla Karola. Jeżeli Węgry będą sobie życzyły takiego połączenia, Rumunia nie będzie temu przeciwna.

Rozłam w rumuńskim stronnictwie liberalnym.

Bukareszt. Jerzy Bratianu ogłosił następującą odezwę: W odpowiedzi na sprzeczne z interesami kraju stanowisko, zajęte przez koła rzekomo kierownicze stronnictwa liberalnego, stanowisko przeciwne ogólnym uczuciom ludności, ja Jerzy Bratianu, syn Jonela Bratianu wzywam stronnictwo liberalne do powrotu na drogę prawdziwej konsolidacji Rumunii pod kierownictwem J. K. M. króla Karola. Jerzy Bratianu, syn zmarłego Jana Bratianu, oświadczył wobec przedstawicieli prasy, że uważa za swój obowiązek, ocalić partję liberalną i wprowadzić ją na dobra drogę, odpowiadającą uczuciom narodu. Prawdopodobnie wielka ilość organizacji liberalnych przyłączy się do akcji podjętej przez Jerzego Bratianu. (PAT.).

Otwarcie 14 z rządu międzynarodowej Konferencji pracy.

Genewa. We wtorek 10 czerwca o godz. 11 przed południem Artur Fontaine, prezes rady administracyjnej Międzynarodowego Biura Pracy, dokonał otwarcia 14 międzynarodowej konferencji pracy pod przewodnictwem delegata rządu belgijskiego profesora Mahaina. W pracach konferencji, które potrwać około 3 tygodnie, biorą udział przedstawiciele rządów, pracodawców i robotników 51 krajów całego świata.

Porządek dzienny obecnej konferencji obejmuje: 1. czas trwania pracy w kopalniach węgla, 2. czas pracy pracowników prywatnych, 3. kwestje pracy przymusowej. Na konferencji Polska reprezentowana jest przez delegatów rządowych pp. Sokala i Doleżala, delegata pracodawców Przewyżłowskięgo i delegata robotniczego Stańczyka.

Anglia przed zerwaniem stosunków z Sowietami.

Londyn. W Izbie Gmin odbyła się przed świętami rozprawa na temat stosunków angielsko-sowieckich. Przebieg tej rozprawy pozostawał w widocznym związku z nadeszłym ostatnio raportem rządu indyjskiego, który stwierdza, że rozruchy w północno-zachodnich Indiach wywołane były przez agitatorów, wyszkolonych w Moskwie i pozostających na żołdzie sowieckim. Raport stwierdza między innymi, że schwytani pod Peszawarem powstańcy, należący do t. zw. oddziałów czerwonych koszul, posiadali na piersiach blaszane znaki z emblematami sowieckimi młotem i sierpem.

Z główną mową interpelacyjną wystąpił były minister spraw zagranicznych sir Austen Chamberlain. Oświadczył on, iż rząd sowiecki nie dotrzymał przyrzeczenia zaniechania propagandy przeciwangielskiej i prowadził ją zarówno u siebie w kraju jak i w posiadłościach angielskich.

W odpowiedzi na tę mowę minister spraw zagranicznych Henderson oświadczył, że stwierdzenie, czy rząd sowiecki dotrzymał przyjętych na siebie zobowiązań jest rzeczą odpowiedzialnego rządu angielskiego. Henderson oświadczył, że rząd powołał do życia specjalny urząd, którego zadaniem jest gromadzić materiały o przeciwności propagandzie Sowietów. Urząd ten będzie badał jakość dokumentów i odróżniał dokumenty fałszowane od prawdziwych. Gdyby zgromadzone przez urząd materiały potwierdziły przypuszczenie, iż rząd sowiecki prowadzi propagandę antyangielską, rząd angielski nie cofnie się przed złożeniem w Izbie Gmin wniosku, upoważniającego do zerwania stosunków z Sowietami.

Izba przyjęła owacyjnie przemówienie Hendersona.

Z za kulis dyplomacji sowieckiej.

(G. Z. Biesiadowski. Pamiętniki dyplomaty sowieckiego. — Przekład autoryzowany Aleksiego Leszka Lasińskiego. Poznań, skład główny Poznańska Spółka Wydawnicza).

II.

Biesiadowski znalazł się w Warszawie na jesieni 1922 r. w roli pierwszego sekretarza, a następnie — charge d'affaires poselstwa ukraińskiego. W poselstwie pracowało przeszło 30 osób, choć praca była niewielka. Oczywiście, praca oficjalna. Bo nieoficjalna była dość rozległa. Przy poselstwie istniał oddział ukraińskiego G. P. U., na którego czele stał Petro Diechtiarenko, który z prostego żołnierza za udział w zamordowaniu gen. Duchonina awansował na zastępcę prezesa gubernialnej czerezwyczajnej komisji kijowskiej.

„W roli tej — pisze Biesiadowski — odznaczał się niesłychanym okrucieństwem, własnoręcznie rozstrzeliwał aresztowanych, pijany przychodził do więzienia i zniewalał kobiety“. Ożenił się następnie z jakąś hrabiną, którą ocalił od rozstrzelania. Namówił ją, by jako „dyplomata“ wyjechał zagranicę. W Warszawie Diechtiarenko uważał siebie za szefa „Warszawskiego oddziału gubernialnego czerezwyczajnej komisji“. Dla tego chłopca pół-analfabety Warszawa była w dalszym ciągu — „gubernją“.

W Warszawie Diechtiarenko zajmował się głównie skupowaniem tajnych dokumentów, operując po kawiarniach. „Kanciarze“ warszawscy sprzedali mu między innymi... „tajny układ wojskowy pomiędzy Polską a Luksemburgiem“. Luksemburg według tego układu — miał dostarczyć Polsce 200 tys. żołnierzy, na wypadek wojny z Rosją i w nagrodę dostać... Poznań.

Biesiadowski odesłał Diechtiarenko do Charkowa. Ośrodkiem głównym roboty dywersyjno-spiegowskiej było nie poselstwo ukraińskie, lecz — rosyjskie (Hotel Rzymski).

Posłem był książę Leonid Oboleński. Wstawał z łózka o godz. 2-giej po poł., pił wódkę od śniadania do późnej nocy, podpisywał papiery nie czytając. Istotnie akcja „dyplomatów“ sowieckich rozgrywała się poza jego plecami. Nici roboty dywersyjno-spiegowskiej miał w swem ręku Mieczysław Łoganowski, niegdyś socjalista polski. Pomocnikiem jego był Kaz. Kotecki, również Polak z pochodzenia. Mężem zaufania kominternu był Sosnowski, który kierował partją komunistyczną w Polsce, otrzymując instrukcje wraz z dolarami wprost z Moskwy.

Łoganowski komunikował się bezpośrednio z Unslichtem w Moskwie, który z pominięciem Cziczczera, był naówczas istotnym kierownikiem polityki sowieckiej w Polsce.

Główną oporą Łoganowskiego była organizacja tajna w Polsce, kierowana przez Bagińskiego i Wieczorkiewicza. Łoganowski chciał wywołać w Polsce wojnę domową pomiędzy partiami lewicowymi, które za swego

